

ת"ד 12843/05/20 - מדינת ישראל נגד מירב פאסיק

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

ת"ד 12843-05-20 מדינת ישראל נ' פאסיק
תיק חיצוני: 68431/2020

בפני כבוד השופטת ג'ידא עספור שאהין
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמת מירב פאסיק

החלטה

גזר דין

רקע

1. ביום 31.01.2022 הנאשמת הורשעה, בהתאם להודאתה במסגרת הסדר דיוני, בביצוע העבירות של **סטייה מנתיב הנסיעה**, לפי תקנה 40 א לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "**התקנות**"), **התנהגות הגורמת נזק**, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות **ונהיגה בקלות ראש**, לפי סעיפים 62 (2) ו- 38(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "**הפקודה**"), בכך שביום 14.02.2020 בסמוך לשעה 08:00, נהגה הנאשמת ברכב פרטי בכביש 808 מכיוון כללי צפון לכיוון כללי דרום. הנאשמת נהגה בקלות ראש וברשלנות, בהגיעה סמוך לק"מ 18 בכיוון נסיעתה ומסיבה בלתי ברורה, סטתה הנאשמת לימין, פגעה באבנים שמימין לכביש וכתוצאה מכך הרכב התהפך (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה נפגעה הנאשמת שהייתה בשבוע ה- 9 להריונה ואושפזה בב"ח למשך יממה וכן נגרם נזק לכלי הרכב.

טיעוני הצדדים

2. **ב"כ המאשימה המלומד עו"ד פלאח פלאח**, טען כי הערך החברתי שנפגע הוא בטחון הנאשמת, עתר למתחם הנע בין 3 חודשים ל-12 חודשים, וביקש למקם את הנאשמת ברף הנמוך ולהטיל עליה פסילה שלא תפחת מ-3 חודשים. הוא הפנה לעברה התעבורתי והבהיר כי הנאשמת לא נפסלה מנהלית. וכן, עתר לפסילה על תנאי וקנס מרתיעים.

3. **מנגד, ב"כ הנאשמת המלומד עו"ד דביר אבני**, טען כי הסיבה לסטייה אינה ידועה וכי הרוחות העזות שנשבו באותו יום גרמו לסטייה. הפנה לעברה התעבורתי המקל וטען לחיסכון בזמן בית משפט. הפנה לכך שלא היו כל נפגעים בתאונה, ועתר לחרוג מפסילת המינימום ולהסתפק בפסילה על תנאי וקנס, תוך שהפנה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת והיותה תושבת ישוב העובדת ברמת הגולן ואין קווי תחבורה ציבורית שיאפשרו לה להמשיך ולהגיע

למקום עבודתה אם יישלל רישיונה כאשר הנאשמת היא אם ל- 6 ילדים קטינים וגם מסיבה זו ולאור מגפת הקורונה היא זקוקה לרישיון כדי להסיעם למסגרות.

4. לבסוף, הנאשמת טענה שהיא בעצמה "עשתה את השלילה", כאשר לקח לה מספר שבועות עד שחזרה ועלתה להגה. היא עברה תהליך, למדה המון ומודה על זה שהיא כאן והתינוק נולד שלם.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה. לשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. במקרה דנן **הערך החברתי** שנפגע הוא הגנה על שלמות גופם וביטחונם של משתמשי הדרך. באשר **למידת הפגיעה בערך החברתי**, לקחתי בחשבון בקביעת רף הרשלנות שהנאשמת סטתה מכיוון נסיעתה, מסיבה לא ברורה, ובמעשיה גרמה לתאונה. באשר לרף הפגיעות הגופניות הנני לקבוע כי נפגעה הנאשמת שהיתה בהיריון אם כי ברף הנמוך ביותר. כמו כן, לקחתי בחשבון שנגרם נזק רק לרכבה של הנאשמת, ללא אומדן נזק ידוע.

7. בענייננו ובהתאם להוראות הפקודה קיימת פסילת חובה בגין עבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים, כאשר בית המשפט רשאי בנסיבות ייחודיות להורות על תקופת פסילה קצרה יותר. בהתאם לכך ולאחר **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן לקבוע כי מתחם העונש מתחיל בפסילה קצרה מתקופה של שלושה חודשים ועד פסילה ארוכה מתקופה זו, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

8. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שהובאו בפניי במסגרת כתב האישום וטיעוני הצדדים, לקחתי בחשבון שלא התלוו לעבירות שיוחסו לנאשמת נהיגה במהירות חריגה או נהיגה ברמזור אדום בנסיבות מחמירות או יציאה לעקיפה מסוכנת אגב סטייה מנתיב. וכן, כי מדובר בתאונה עצמית.

9. במאזן השיקולים, אני מוצאת לקבוע כי מתחם העונש ההולם לאירוע בנסיבותיו, מתחיל **מפסילה בפועל קצרה מתקופה של 3 חודשים ועד 10 חודשים, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים.**

גזירת העונש המתאים לנאשמת

10. בגזירת עונשו של הנאשם אל לו לבית המשפט ללכת שבי אחר חומרת העבירה והענישה הנוהגת במקרים דומים, אלא חובה עליו לבדוק את נסיבות המקרה הספציפי העומד בפתחו.

11. לא נעלם מעיני עברה התעבורתי המקל של הנאשמת ביחס לוותק הנהיגה שלה. הנאשמת נוהגת משנת 1998

(מזה 24 שנים), ולחובתה 3 הרשעות קודמות בלבד.

12. כן, שקלתי את נסיבותיה האישיות- משפחתיות של הנאשמת לרבות שהיא מתגוררת במקום המרוחק ממקום עבודתה ברמת הגולן, והמחייב נסיעה כאשר אין כלי תחבורה ציבוריים, כאשר משמעות הפסילה היא פגיעה באפשרות המשך עבודתה, בעודה אם ל- 6 ילדים.

13. סבורני שבמקרה זה, נסיבותיה האישיות והמשפחתיות של הנאשמת מחייבות בחינת השלכות העונש על הנאשמת ובני משפחתה.

14. מכאן, התרשמתי כי פסילת המינימום המתחייבת תפגע בנאשמת ובני ביתה.

15. כמו כן, שקלתי את הודאת הנאשמת בהזדמנות הראשונה, נטילת אחריות מלאה על מעשיה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

16. בנסיבות אלו, ובעיקר על רקע נסיבותיה האישיות משפחתיות, ראיתי לסטות מעונש המינימום הקבוע, ולהסתפק בתקופת פסילה קצרה יותר, באופן משמעותי.

17. במכלול הדברים אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום, במצטבר לכל פסילה אחרת. הנאשמת רשאית להפקיד את רישיונה עד ליום 24.04.2022, שעה 12:00. מובהר לנאשמת כי החל מהמועד האמור היא תהיה פסולה מלנהוג, אך מרוץ תקופת הפסילה יתחיל רק עם הפקדת רישיון הנהיגה שלה במזכירות בית משפט זה או כל בית משפט אחר.

2. 3 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור תוך תקופה של שנתיים עבירה שעליה הורשעה בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה או עבירה של נהיגה בזמן הפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, ותורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה.

4. קנס בסך 600 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו; הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

ניתן לשלם את הקנס, ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות, במזומן, בכל סניף דואר, או בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eea.gov.il, או בטלפון *35592 או 073-2055000.

ככל שקיים פיקדון במסגרת תיק זה, אני מורה על החזרתו לידי הנאשמת וזאת בכפוף לכל דין ו/או עיקול.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ז אדר ב' תשפ"ב, 20 מרץ 2022, בהעדר
הצדדים.